Dosar nr. 4-104/2025 4-25103254-38-4-21072025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

20 noiembrie 2025 **or. Rezina**
Judecătoria Orhei, sediul Rezina
Instanța având în componenţă:
Președintele ședinței, judecător Eugeniu Russ
Grefier Doina Condrea
Cu participarea:
Agentului constatator Ana Furtuna
Făptuitoarei Vera Mitreanu

examinând în ședință de judecată publică, în limba de stat, cauza contravenţională iniţiată de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliţie Rezina, Ana Furtuna , în privinţa lui Mitreanu Vera, născută la *****, IDNP *****, domiciliată în s.Gordinești, r-nul Rezina, pe faptul comiterii contravenţiei prevăzute de art. 63 alin. (1) din Codul contravenţional,

CONSTATĂ:

1. Făptuitoarea Mitreanu Vera nu-și îndeplinește corespunzător obligațiile de educare și instruire a copilului minor Mitreanu Maxim, a. n. 2012, care la data de 10.07.2025, a rupt camera de luat vederi de la barul din localitate s*****

2. Acțiunile făptuitoarei de către agentul constatator Mitreanu Vera au fost încadrate în baza art. 63 alin. (1) din Codul contravenţional, potrivit căruia constituie contravenţie *neîndeplinirea sau* ***îndeplinirea necorespunzătoare*** *de către* ***părinţi*** *sau de către persoanele care îi înlocuiesc a obligaţiilor de întreţinere,* ***de educare şi de instruire*** *a copilului.*

3. În şedinţa de judecată, *agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Rezina Ana Furtuna* a susținut procesul-verbal în totalitate și a solicitat ca, Mitreanu Vera să fie recunoscută vinovată în comiterea contravenției prevăzute de art. 63 alin. (1) din Codul contravenţional, cu aplicarea unei sancțiuni contravenționale sub formă de amendă în mărime de 6 unități convenționale.

Făptuitorea Mitreanu Vera în şedinţa de judecată şi-a recunoscut vinovăţia și a solicitat aplicarea unei sancţiuni cât mai blânde.

4. Verificând materialele cauzei contravenţionale şi procesul-verbal cu privire la contravenţie sub aspectul îndeplinirii condiţiilor de fond si de formă prevăzute de lege pentru valabilitatea sa în coroborare cu expunerile agentului constatator la materialele dosarului contravenţional, instanţa de judecată reţine următoarele.

5. *În drept,* în conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Conform art. 440 alin. (1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Prevederile art. 395 alin. (1) pct. 1) lit. b) din Codul contravenţional statuiază, că instanţa judecă cauzele contravenţionale prevăzute la art. 61, **63-66**, 316-318[1], 320, 336 din acelaşi cod.

În conformitate cu prevederile art. 400 alin. (4) şi (5) din Codul contravenţional, contravenţiile prevăzute la articolele 63-65 se constată de către angajaţii subdiviziunilor subordonate Ministerului Afacerilor Interne care exercită atribuţiile poliţiei, iar procesele verbale cu privire la contravenţiile prevăzute la articolele 63-65 se remit spre examinare în fond instanţei de judecată competente.

Din prevederile art. 442 alin. (1) din Codul contravenţional, procesul verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Potrivit prevederilor art. 458 alin.(1) Cod Contravenţional, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

6. Astfel, în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce priveşte dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului (a se vedea *Ziliberberg împotriva Moldovei*, § 35, din 01 februarie 2005; *Angel împotriva României*, § 52, din 04 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenţionala desfăşurată în faţa instanţei de judecată revine în primul rând organului constatator şi, în condiţiile în care acesta face dovada vinovăţiei, făptuitorul urmează să-şi probeze nevinovăţia.

7. În asemenea situaţie, în vederea respectării garanţiilor sus indicate, instanţa de judecată va verifica legalitatea şi temeinicia procesului verbal cu privire la contravenţie cu seria și nr.MAI06 409545 (9562977239713921) din 17.07.2025.

Sub aspectul legalităţii procesului verbal cu privire la contravenţie, instanţa de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părţi, cât si din oficiu de către instanţă întru asigurarea respectării principiului legalităţii si dreptăţii, consacrate expres în art. 5 si 7 din Codul contravenţional.

8. Legea contravenţională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenţie într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripţiilor

legale de fond şi de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigenţelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravenţional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenţie prin prisma art. 445 al Codului contravenţional.

Aşadar, instanţa de judecată reţine că, procesul verbal a fost întocmit şi perfectat în prezenţa făptuitoarei, cu specificarea drepturilor şi obligaţiilor prevăzute de art. 384, 387 şi 448 din Codul contravenţional, precum şi decizia de remitere pentru examinare conform competenţei în instanţa de judecată, în temeiul art. 395 din acelaşi cod.

La fel, este consemnat dreptul de a solicita un interpret sau de a-şi prezenta obiecţii şi probe suplimentare, neutilizat de făptuitor în condiţiile lipsei de necesitate, din care nu denotă alte aspecte privind nulitatea absolută a procesului verbal cu privire la contravenţie.

Subsecvent, din cercetarea actului menţionat, instanţa constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)-h) din Codul contravenţional şi a inserat data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii, calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă; numele, prenumele, domiciliul, ocupaţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, datele din buletinul ei de identitate sau, după caz, din alt act care stabileşte identitatea persoanei, fapta contravenţională, locul şi timpul săvârşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie; încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei; menţiunea prin semnătură despre aducerea la cunoştinţa persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional a drepturilor şi obligaţiilor lor prevăzute la art.384 şi 387, obiecţiile şi probele pe care persoana în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional le aduce în apărarea sa, iar decizia de remitere a cauzei este stipulată clar şi descifrabil.

Totodată, agentul constatator a descris în conţinutul actului fapta contravenţională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale şi să prevadă, în mod rezonabil, în funcţie de circumstanţele cauzei, consecinţele acestei conduite, argument prin care instanţa nu a constatat incertitudini la descrierea faptei şi persoanei, dar în privinţa temeiniciei acesteia se va expune *infra.*

Mai mult ca atât, făptuitoarea a avut suficient termen pentru a-şi prezenta probele în apărarea sa şi i s-a oferit dreptul să explice poziţia sa cu referire la învinuirea adusă în instanţa de judecată.

9. În acelaşi context, instanţa reiterează că procesul verbal cu privire la contravenţie, în sensul art. 442 Cod Contravenţional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui, or, în atare circumstanţe, se concluzionează că, în procesul verbal cu privire la contravenţie este necesar de a fi descrisă fapta, în aşa fel ca învinuirea formulată să fie clară făptuitorului.

Respectiv, instanţa consideră că a fost respectat integral art. 443 din Codul contravenţional la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenţie, încheiat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliţie Rezina, Ana Furtuna , neexistând cazuri de nulitate absolută care ar putea fi invocate din oficiu, iar în consecinţă, instanţa constată că forţa probantă a actului prezentat în instanţă nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumţia de legalitate şi temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

10. Prin urmare, instanţa notează că chiar dacă s-ar atesta prezenţa unor erori materiale exprimate prin greşeli ortografice, sau anumite omisiuni procesuale, în acest caz nu au fost stabilite circumstanţe de fapt şi de drept care ar afecta grav drepturile persoanei acuzate şi respectiv fondul cauzei pendinte, or în accepţiunea instanţei acestea ar fi irelevante sau insignifiante, fără să aducă atingere gravă unor garanţii stipulate de lege în favoarea persoanei în privinţa căreia a fost întocmit procesul verbal cu privire la contravenţie.

Regulile nominalizate sunt dictate inclusiv din faptul că prin reţinerea eventuală a diferitor erori formale invocate de părţi în procesele contravenţionale, în asemenea situaţii ar fi imposibil de susţinut că statul îşi va mai onora obligaţiile procedurale pozitive de a investiga efectiv o cauză, după cum reiese inclusiv conform § 41 al Hotărârii Curţii Constituţionale nr. 32 din 29 noiembrie 2018 privind excepţia de neconstituţionalitate a articolelor 445 şi 461 din Codul contravenţional *(nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie).*

11. *Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal cu privire la contravenţie,* instanţa concretizează că dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată şi de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 alin. (1) al Codului contravenţional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

Totodată, instanţa evidenţiază că forţa probantă a proceselor verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanţa fiecărui mijloc de probă, însă instanţa are obligaţia de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează şi apreciază probatoriul (cauza *Bosoni împotriva Franţei*, hotărârea din 7 septembrie 1999).

12. În această ordine de idei, instanţa remarcă că făptuitoarea Mitreanu Vera este învinuită de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 63 alin. (1) din Codul contravenţional.

Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul verbal de contravenţie şi în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravenţional, instanţa de judecată reţine că acuzarea şi-a susţinut poziţia prin următoarele probe:

-procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria şi numărul MAI06 409545 (9562977239713921) din 17.07.2025, încheiat de către agentul constatator din cadrul IP Rezina Ana Furtuna, prin care a fost individualizată fapta ilicită, identificat făptuitorul, data, timpul şi circumstanţele exacte în care a fost comisă contravenţia;

-informaţie telefonică din 10.07.2025;
- plângere depusă de Popa Vasile,;
-procesul-verbal de cercetare la fața locului din 10.07.2025;
-procesul-verbal de cercetare la fața locului din 16.07.2025;
-copia certificatului de naștere.

13. Instanţa subliniază astfel că, fapta contravenţională săvârşită de către făptuitoare a fost constatată personal de agentul constatator şi a fost inserată în procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 409545 (9562977239713921) din 17.07.2025.

Din analiza actului menţionat, care în situaţia relatată *supra* şi în condiţiile art. 425 alin. (2) - (5) din Codul contravenţional constituie o probă pertinentă şi concludentă cazului, instanţa a stabilit cu certitudine că, Mitreanu Vera n-și îndeplinește corespunzător obligațiile de educare și instruire a copilului minor Mitreanu Maxim, a. n. 2012, care la data de 10.07.2025, a rupt camera de luat vederi de la barul din localitate s*****

De altfel, fiind audiată, Mitreanu Vera și-a recunoscut vina în comiterea contravenţiei incriminate privind neîndeplinirea corespunzătoare a obligaţiilor de întreţinere a copilului.

14. Prin urmare, probele enunţate, denotă că Mitreanu Vera a comis fapta constatată, adică în calitate de părinte își îndeplinește necorespunzător atribuțiile de educare și instruire a copiilor săi.

15. În argumentarea tezelor, instanţa notează că reieşind din at. 8 alin. (2) al Legii privind drepturile copilului nr.370 din 30.11.2023, răspunderea pentru creşterea copilului şi pentru asigurarea dezvoltării acestuia le revine în primul rând părinţilor sau, după caz, reprezentanţilor legali/responsabililor legali ai acestuia. Ambii părinţi au o răspundere comună pentru creşterea, educarea şi întreţinerea copilului.

Iar art.32 al Legii menţionate supra prevede că, încălcarea prevederilor prezentei legi atrage răspunderea disciplinară, civilă, contravenţională sau penală, în conformitate cu legislaţia.

În subsidiar, instanţa mai statuează că Convenţia ONU privind drepturile copilului prevede în art.18 alin.(1) că statele părţi vor depune eforturi pentru asigurarea recunoaşterii principiului potrivit căruia ambii părinţi au responsabilităţi comune pentru creşterea şi dezvoltarea copilului, iar părinţii sau, după caz, reprezentanţii săi legali, sunt principalii responsabili de creşterea şi dezvoltarea copilului, aceştea trebuind să acţioneze, în primul rând, în interesul suprem al copilului.

La rândul său, conform art. 53 alin. (2) din Codul familiei, părinţii poartă răspundere, prevăzută de legislaţie, pentru neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a obligaţiilor de îngrijire şi educaţie a copilului.

Respectiv, potrivit art. 60 alin. (1) şi (2) din acelaşi cod, părinţii au dreptul şi sunt obligaţi să-şi educe copiii conform propriilor convingeri, indiferent de faptul dacă locuiesc împreună sau separat, dar tot ei poartă răspundere pentru dezvoltarea fizică, intelectuală şi spirituală a copiilor şi au prioritate la educaţia lor faţă de oricare alte persoane.

De altfel, în accepţia instanţei, obligaţia de întreţinere a copiilor minori de către părinţi este o obligaţie primordială a membrilor de familie între care pot exista anumite raporturi de întreţinere, iar aceasta se datorează faptului că copiii minori sunt temporar incapabili să-şi asigure de sine stătător existenţa, mai mult ca atât, aceştia necesită a fi educaţi şi învăţaţi de a-şi satisface pe viitor, adică la atingerea vârstei de majorat, existenţa proprie.

Această obligaţie derivă din teza că familia reprezintă pentru el, la o scară primordială, o imagine a societăţii în care va trebui cândva să se integreze şi tot ea va lasa amprenta adâncă asupra personalităţii copilului orientând în partea viaţa sa, iar *a contrario,* în cazul neglijării obligaţiilor de intruire şi de educare a copilului la vârsta nominalizată, urmările se identifică ulterior cele mai deseori în acţiuni delincvente etc.

În continuare, conform jurisprudenţei relevante a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: ...în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (*Ruiz Torija împotriva Spaniei*, 9 decembrie 1994, § 29; *Papon împotriva Franţei* (nr. 2), dec., 15 noiembrie 2001; *Boldea împotriva României*, 15 februarie 2007, § 30).

În acest context, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin probele anexate la dosar şi apreciate de instanţe, iar instanţa reţine că încheierea procesului verbal şi adoptarea deciziei de sancţionare este una temeinică, iar fapta contravenţională imputată făptuitoarei a fost stabilită în acest caz, prin probe acumulate, care indică unanim în privinţa aceleiaşi versiuni de acuzare, pe când făptuitoarea la fel a expus poziţia de recunoaştere a vinei în procesul verbal cu privire la contravenţie.

16. Respectiv, fapta şi vinovăţia făptuitoarei au mai fost stabilite şi cu ajutorul prezumţiei de legalitate a procesului-verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 409545 (9562977239713921) din 17.07.2025, actul fiind emis cu respectarea tuturor condiţiilor de fond şi de formă prevăzute de lege, dar şi cu prezumţia de veridicitate, adică reflectă în mod real ceea ce a stabilit autoritatea emitentă, prezumţii consacrate expres în art. 425 alin. (2) şi 442 alin. (1) din Codul contravenţional, care în opinia instanţei, sunt legale, în sensul pe care inclusiv instanţa europeană îl dă acestei noţiuni (*Salabiaku împotriva Franţei*, hotărârea din 7 octombrie 1988, par. 28; *Telfner împotriva Austriei*, hotărârea din 20 martie 2001, par. 16).

Conjunctura relatată a fost admisă astfel şi de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului şi în Decizia *Haiducu şi alţii contra României* din 13 martie 2012, în care a fost statuat că, prevederile art. 6 par. 2 din Convenţie nu se opun aplicării unui mecanism care ar instaura o prezumţie relativă de conformitate a procesului verbal cu realitatea, prezumţie fără de care ar fi practic imposibil să sancţionezi încălcările legislaţiei, intrând în competenta poliţiei.

17. În aceste condiţii, instanţa statuează în afara oricăror dubii, că într-adevăr fapta incriminată a avut loc, fiind comisă cu bună-ştiinţă şi respectiv cu vinovăţie de către

Mitreanu Vera, iar astfel, probele apreciate fiecare în parte şi pe toate în ansamblul lor, coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială şi dovedesc cert comiterea contravenţiei imputate acesteia, care se încadrează în limitele laturii obiective a contravenţiei prevăzute la articolul 63 alin. (1) a Codului contravenţional.

Pe lângă aceasta, instanţa nu a determinat nici alte circumstanţe prevăzute în art. 441 al Codul contravenţional, care ar înlătura răspunderea contravenţională.

18. În continuare, instanţa reţine că dosarul contravenţional în privinţa lui Mitreanu Vera pe semnele contravenţiei prevăzute de art. 63 alin. (1) din Codul contravenţional a fost expediat în instanţa de judecată pentru examinare în fond, cu recomndarea de aplicarea unei sancţiuni *sub formă de amendă.*

În acest caz, potrivit art. 7 din Codul contravenţional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod, iar conform prevederilor art. 41 alin. (1), (2) din acelaşi cod, sancţiunea contravenţională se aplică în funcţie de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de caracteristica persoanei şi de circumstanţele atenuante şi agravante, iar faţă de persoana a cărei vinovăţie este dovedită se aplică o sancţiune echitabilă, în limitele şi în conformitate cu dispoziţiile codului contravenţional.

Astfel, în calitate de circumstanţe atenuante instanţa de judecată apreciază în contextul art. 42 alin. (2) din Codul contravenţional, recunoaşterea vinei expuse în procesul verbal cu privire la contravenţie.

Circumstanţe care ar agrava răspunderea făptuitoarei potrivit art.43 alin.(1) Cod contravenţional, instanţa de judecată nu a reţinut.

Respectiv, *sub aspectul individualizării pedepsei*, instanţa de judecată precizează că, va fi administrată în limitele impuse de art. 30 alin. (2) din Codul contravenţional şi în limitele stabilite de art. 63 alin. (1) din Codul contravenţional, or în conformitate cu art. 22 din Constituţia R. Moldova, nu se va aplica nici o pedeapsă mai aspră decât cea care era aplicabilă în momentul comiterii actului delictuos, iar la momentul comiterii şi în prezent, contravenţia incriminată prevede o sancţiune cu *amendă de la 6 la 15 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 15 la 25 de ore.*

19. Instanţa de judecată mai evidenţiază că orice sancţiune juridică, inclusiv cea contravenţională, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate, iar pentru aceasta nu este nevoie ca în toate cazurile sa se aplice sancţiunea maximă, or sancţiunile juridice constituie nu mijloace de răzbunare a societăţii, ci de prevenire a săvârşirii faptelor ilicite şi de educare a persoanelor vinovate.

La fel, conform art. 37 alin. (3) din Codul contravenţional, munca neremunerată în folosul comunităţii poate fi aplicată doar persoanelor care acceptă să execute o asemenea sancţiune, cu excepţia contravenţiei prevăzute la art. 78^1, pentru care acordul persoanei nu este necesar.

20. În aceste context, instanţa va ţine cont de atitudinea făptuitoarei, care şi-a expus poziţia faţă de acuzaţia adusă, de împrejurările săvârşirii faptei astfel cum a fost reţinută de către instanţă, de comportamentul ei la momentul constatării faptei şi de faptul că în

şedinţa de judecată făptuitoarea şi-a recunoscut vina, invocând că va avea grijă de copiii săi, de necesitatea prevenirii în viitor a unor fapte similare.

21. În baza celor enunţate *supra*, având în vedere circumstanţele cauzei şi faptul recunoaşterii vinovăţiei de către făptuitoare, prin prisma art. 42 alin. (2) din Codul contravenţional, instanţa de judecată constată vinovăţia lui Mitreanu Vera, în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 63 alin. (1) din acelaşi cod şi îi aplică făptuitoarei o sancţiune sub formă de amendă în cuantumul de 6 unităţi convenţionale, care reprezintă echivalentul sumei de 300 lei.

De asemenea, instanţa va informa pe Mitreanu Vera că în conformitate cu prevederile art. 34 alin. (3) din Codul contravenţional, aceasta va fi în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale, iar în acest caz se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral, cu excepţia cazului în care a fost contestată decizia de aplicare a sancţiunii contravenţionale şi contravenientul nu şi-a retras cererea de contestare a deciziei, emisă asupra cauzei contravenţionale, până la cercetarea judecătorească.

22. În conformitate cu prevederile art. 34, 395, 400 alin. (5), 443, 452-458, 460 şi 462-463 din Codul contravenţional, instanţa de judecată,

HOTĂRĂŞTE:

Se recunoaşte vinovată Mitreanu Vera în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 63 alin. (1) din Codul contravenţional şi i se aplică acesteia o sancţiune cu amendă în cuantum de 6 (șase) unităţi convenţionale, care reprezintă echivalentul sumei de 300 (trei sute) lei.

Se explică lui Mitreanu Vera că, în conformitate cu art. 34 alin. (3) din Codul contravenţional, este în drept să achite jumătate în amenda stabilită, dacă o plăteşte în cel mult 3 (trei) zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale, iar în acest caz, se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 (cincisprezece) zile, la Curtea de Apel Bălţi, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Rezina.

Preşedintele şedinţei,
judecător **/semnătura/** **Eugeniu Russ**

Copia corespunde originalului,
Judecător **Eugeniu Russ**